

‘Ben ik in de hemel?’

Staren naar de horizon, deinen op de Turkse golven: dat is precies de stressdetox die redacteur Marijke kan gebruiken. En dan mag ze tijdens haar luxe zeilcruise nog muziek maken ook. Hijs de zeilen!

Tekst **Marijke Lemmers** Fotografie **Anne Reinke**

“Jij houdt zo van zingen en muziek maken, toch? Dit is een muziekcruise, echt iets voor jou!” Met deze woorden duwden mijn collega’s mij zo’n beetje de loopplank op van het schip dat op mij lag te wachten voor een tocht langs de Turkse kust.

Nadat het visum voor Turkije was aangevraagd en de drukte me, zowel op het werk als privé, boven het hoofd steeg, begon die boottocht steeds aantrekkelijker te worden. Een week van de wereld, niets aan je hoofd (behalve een zonnebril en hoed) en nauwelijks bereikbaar... het klonk als een verademing!

Toen het woord ‘cruise’ voor het eerst viel, dacht ik heel even dat ik op zo’n varend flatgebouw terecht zou komen. Maar na een blik op de website van SWS Sailing ontdekte ik: dit gaat niet over een gewone cruise, maar over een Blue Cruise. Oftewel: varen op een klassiek, luxe zeiljacht met een select gezelschap van acht tot zestien personen. Er wordt bovendien niet ’s nachts, maar overdag gevaren. Met de wind in de zeilen (als de wind gunstig staat) word je van de ene naar de andere prachtige baai gebracht, alwaar je zelf mag weten wat je gaat doen. Zwemmen, snorkelen, waterskieën, kanoën, suppen, aan land naar een stadje, markt of opgraving of alleen maar vanaf het schip naar de prachtige blauwe zee staren. In aanloop naar deze trip loopt mijn hoofd zo ongelooflijk om, dat ik alleen maar kan denken: een beetje deinen op de golven met mijn ogen dicht, mag dat ook? Dat mag, want het motto van een Blue Cruise is dat niets moet. Fijn, dat spreekt me allemaal aan. We moeten namelijk al zoveel. Een vakantie waarin je ook nog eens een verplicht programma moet volgen... eh, als het even niet hoeft! Vanwege de toevoeging ‘muziek’ ga ik ervan uit dat er wel iets muzikaals gepland zal zijn deze week, maar daar heb ik dan weer geen moeite mee. Het is het enige waarvoor je me midden in de nacht mag wakker maken. En dat gebeurt dus ook. ’s Morgens om halfvier gaat de wekker om een vroege vlucht van Schiphol naar Bodrum te halen, waar de Sila op mij wacht.

Welkomstlied

De rest van het gezelschap is al een dag voor de afvaart naar Bodrum gevlogen. Volgens de organisatie de perfecte start van deze trip: even een dagje onthaasten, acclimatiseren en alvast de andere reisgenoten leren kennen in het idyllische Su Otel. Helaas moest ik dit relaxte begin door een te volle agenda missen. Maar op maandag ontmoet ik reisorganisator Nathalie in het kustdorpje Çökertme, ten oosten van Bodrum. Het prachtige houten zeilschip de Sila ligt te glimmen in de zon. “Er wordt al met spanning op je gewacht,” zegt Nathalie

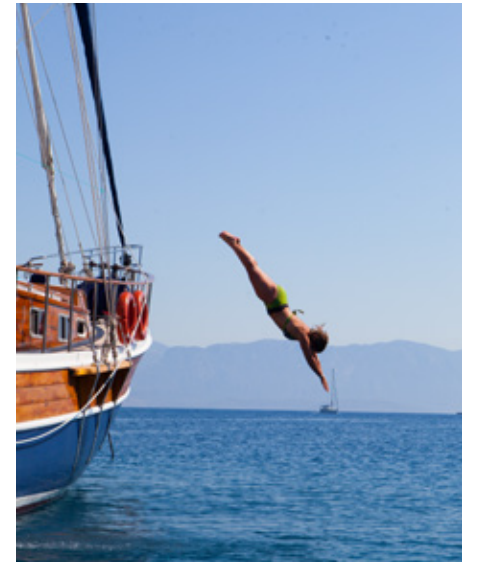
met een geheimzinnig lachje. Geen idee wat dat betekent. Ga ik door de ballotage, word ik gekielhaald of onderworpen aan een ander zeemansgebruik? Daar kom ik snel genoeg achter. Zodra ik voet aan boord zet, word ik verwelkomd met een grappige eigen versie van een bekend Bløf-lied: “Hier aan de kust, de Turkse kust...” Zes vrouwen en drie mannen zingen enthousiast over ‘een mossel en een garnaal en een heerlijk avondmaal’, geflankeerd door een grijnzende bemanning. Benedendeks zie ik de kok intussen druk in de weer met hapjes voor de lunch. Ik krijg er honger van. Dan gaat de kapitein ineens voor me op de knieën. “*Please, shoes out,*” zegt hij. Oeps, dat is waar ook. De man is zuinig op zijn boot. Daarom loopt iedereen hier op blote voeten. Mijn schoenen gaan in de schoenenkast om er voorlopig niet meer uit te komen. Dat leek me thuis nog een beetje ongemakkelijk, maar voelt hier heel bevrijdend.

Na het welkomstlied mag ik aanschuiven voor mijn eerste lunch aan boord. Het is een verrukkelijke mix van Turkse en Mediterrane specialiteiten. Wat een smaakfeestje, en het ziet er ook nog eens prachtig uit. Ik had er al over gelezen, maar de culinaire lat ligt duidelijk hoog op deze luxe cruise. “Michael heeft een speciaal food programma voor aan boord samengesteld,” vertelt Nathalie. Hij is niet alleen haar businesspartner, maar ook haar geliefde. En dan vormen ze ook nog samen het muzikale duo 2DeliCious. Mooi als je zoveel met elkaar kunt delen. De liefde spat ervan af en heel even mis ik mijn eigen liefde...

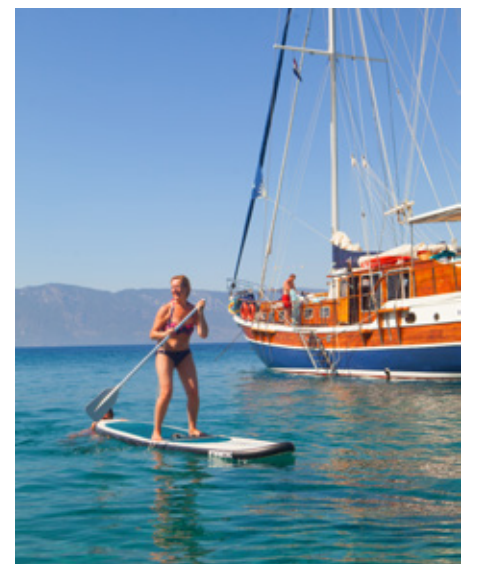
Dat duurt maar kort, want ik word meteen opgenomen door de groep. Mijn welkomstlied hebben ze de avond ervoor met z’n allen ingestudeerd, nadat ze eerst deiningend op het voordek hebben geluisterd naar de bijzondere liedjes van zangeres/coach Esther en haar partner Paul-Jan. Dat had me ook wel fijn geleken. Gelukkig staan er nog veel meer muzikale happenings op het programma dat aan de deur van de kombuis hangt. En ik mag me daar de rest van de week helemaal in onderdompelen! Maar het hoeft niet...

Vriendengroep

Eén ding is meteen duidelijk: door de muziek en de sfeer aan boord is er in de afgelopen twee dagen al een hechte band gesmeed. Het lijkt alsof ik bij een groep vrienden ben aangeschoven. Grappen en grollen vliegen over en weer aan de grote tafel op het achterdek. Ik probeer de namen van de rest van de groep te oefenen: Nathalie en Michael, die zich dus de trotse eigenaren van de Sila mogen noemen, Paula en Ruud, Esther en Paul-Jan en drie vrolijke, flamboyante ►

‘Goh, ik heb nog niet op mijn telefoon gekeken sinds ik aan boord ben’

'Het is minstens **dertig jaar geleden** dat ik voor het laatst de zon heb zien opkomen'

‘Ik voel de stress in het heldere water van me afglijden, dit is het grote genieten’

vrouwen, Myriam, Marion en Joke. Met fotografe Anne en mijzelf erbij zijn we dus met z'n elven. Een leuke, diverse club, variërend in leeftijd van 35 tot 68 jaar. Allemaal muzikliefhebbers, maar niet perse aangemonsterd om zelf actief aan het programma mee te doen. Marketeer en radiomaker Paula en ambtenaar Ruud zijn aan boord om hun 25-jarig huwelijk te vieren en Paula vindt het wel leuk om te zingen, maar Ruud is vooral mee als luisteraar. Stoffenstylist Myriam heeft vroeger veel liedjes geschreven, gezongen en op de gitaar gespeeld, maar heeft haar muziek een tijdlang geparkeerd. Op deze cruise hoopt ze weer inspiratie en tips te krijgen om haar oude hobby nieuw leven in te blazen. Voor ondernemer Marion is dit al haar derde Blue Cruise. “Ik vind dit de ultieme manier om te onthaasten en vakantie te vieren.” Ze is er altijd voor in om gezellig een moppie mee te zingen. Financieel specialist Joke is voor het eerst mee. Ze houdt wel van muziek, maar wil liever een beetje op afstand meegenieten. Ook prima. En dan zijn er nog Esther en Paul-Jan, die ons op deze reis een voorproefje zullen geven van hun ‘muziek-in-mij’-programma, dat ze volgend seizoen zelf op de Sila gaan verzorgen.

Hut nummer 2

“Kom, ik laat even je hut zien,” zegt Nathalie. Ze gaat me voor op de trap die voert naar de benedendekse kombuis en het gangetje met aan weerszijden een aantal hutten. Nummer 2 is gereserveerd voor mrs. Lemmers (ik) en mrs. Reinke (de fotografe). Achter het ronde boogdeurtje zie ik een tweepersoonsbed, met daaronder ruimte voor onze tassen, een hang-legkast en een eigen badkamer met wastafel, douche en toilet. Het zweeft parelt intussen op mijn voorhoofd. Boven op het dek zorgt de zeewind voor een prettige verkoeling, maar hier beneden is het best broeierig. Mijn reiskleren plakken aan m'n lijf. Er is wel airco, maar die kan niet continu blazen, omdat er zuinig moet worden omgesprongen met de stroom aan boord, vertelt Nathalie. “Voordat we gaan eten en voor het slapen gaat de airco altijd aan, zodat iedereen kan douchen, omkleden en slapen in een koele hut. Als de generator aan is, kun je ook je telefoon of laptop opladen.” Heel fijn. Maar nog fijner vind ik het dat ik zo snel mogelijk mijn plakkieren kan omruilen voor mijn bikini, om eindelijk een duik te nemen in dat prachtige, blauwgroene water van de Middellandse Zee. Net zoals de eerste lentezon altijd de allerfijnste zon is, zo voelt mijn eerste duik ook als een verademing. Wat heb ik hiernaar verlangd! Ik voel de stress in het heldere water van me afglijden. Het grote genieten kan beginnen. Ik spetter wat met mijn nieuwe vaarfamilie in de rustige Turkse baai, als er plots een bel gaat. “Kom, we moeten eruit, de boot gaat zo vertrekken.” Ik klauter snel weer aan boord. Hè hè, even opdrogen op een matrasje. Droog ben ik in no time, want de bemanning van de tweemaster heeft de zeilen gehesen en we zeilen met flinke vaart naar de tegenovergelegen baai van Tuzla. Dit is nog eens uitwaaien! Ik ben onder de indruk van de samenwerkende kracht van zee, wind en bemanning. Op het voordek zitten de ‘avonturiers’, waar ik mezelf op dit moment even stoer bij reken. Op het achterdek, in de grote loungebank, de mensen die liever wat meer in de luwte blijven. Na een tocht van anderhalf uur gaat het anker uit in de prachtige baai van Tuzla. De kapitein zoekt een afgelegen plek uit, want we

gaan vanavond ‘lawaaï’ maken en daar mag verder niemand last van hebben. Op het programma staat een optreden van 2Delicious. Ik ben benieuwd...

Hemels

Wat is er leuker dan met een cocktail in je hand naar livemuziek luisteren, en nog wel tijdens het betoverende golden hour, deinend op de golven? Ik kan eerlijk gezegd niets bedenken. Als er een hemel is, dan stel ik me dat ongeveer zo voor. Nathalie en Michael kunnen zo'n beetje het hele repertoire van Sky Radio zingen. Soms luisteren we ademloos, nog vaker zingen we met z'n allen mee. Heerlijk! Als de duisternis invalt en we aan tafel nog even nagenieten met een drankje, voel ik mijn oogleden zwaarder worden. Eén voor één verdwijnen mijn vakantiegenoten met een ‘welterusten’ naar hun hut, sommigen met een dekentje naar het dek. Dat laatste lijkt me wel heel avontuurlijk, maar ik zit al zo vol nieuwe indrukken dat ik toch liever afdaal naar mijn bed met schone lakens.

De volgende ochtend ben ik vroeg wakker. Zes uur pas. Waar ben ik? Ik werp een blik door de patrijsraampjes en zie een aarzelend ochtendgloren boven een gladgestreken zee. De zon is nog net niet op. Met mijn dunne deken haast ik me naar het dek. Ik ben niet de enige en zoek een plekje tussen de andere nog slapende of zacht fluisterende schipgenoten. Wat bijzonder is het om zo met elkaar in alle stilte de zon boven de horizon te zien verschijnen. Het is minstens dertig jaar geleden dat ik dat voor het laatst heb gezien. Gretig snuif ik de frisse ochtendlucht op en voel me nu al als herboren. Fotograaf Anne zit stil naast me en fluistert even later nog steeds, want ze is haar stem volledig kwijt. Waarschijnlijk iets te enthousiast meegezongen gisteravond. De co-kapitein komt meteen met kruidenthee aangesneld. En dat blijft hij de dagen erna heel zorgzaam doen. Zo lief! Sowieso hoef je maar met je ogen te knipperen of de attente bemanning komt aangesneld. Een muntthee, een cocktail, een snorkelset... Het is echt ‘Luxe’ met een hoofdletter L. Iedereen wordt behandeld als een prins(es).

Digitale detox

Elke dag om half negen 's morgens gaat de bel voor het riante ontbijt. Turkse kazen, worstjes, vers fruit, yoghurt, eieren, brood... een feest voor de smaakpapillen. Na het ontbijt laat de kapitein standaard op de kaart zien waar we die dag heen varen. Vandaag gaan we eerst naar de baai van Ayinda en later op de dag naar Ingiliz Limani, waar we aan land gaan dineren. Ik laat me verrassen. Net als door het muziekprogramma van vandaag. We studeren met Esther *Telkens weer* in, dat prachtige lied van Willeke Alberti, meerstemmig zelfs. De kapitein vindt het in elk geval heel mooi klinken.

Na een verfrissende duik en een culinaire lunch buiken we uit op een bedje, lezen een boek, voeren mooie gesprekken of dollen wat in het water met de opblaaskrokodil, snorkels of op het supboard. Totdat er weer een muntthee, cocktail of lekker borrelhapje langskomt. Wat een genot! Hier kan ik wel aan wennen. En dan besef ik opeens dat ik nog helemaal niet op mijn telefoon heb gekeken sinds ik aan boord ben gestapt. Sterker nog, ik weet niet eens of het ding wel opgeladen is. Dat komt dus doordat niemand op het schip aan zijn telefoon ►

geplakt zit. Dat zou thuis ondenkbaar zijn. Je wordt tijdens het varen echt even helemaal losgeweekt van de rest van de wereld. Een ultieme digitale detox, hoe bevrijdend!

En wat ook zo'n verademing is: het maakt hier helemaal niet uit hoe je er uitziet. Het is dat ik af en toe van Anne op de foto moet, anders bleven mijn make-up en kleding een week in de tas en liep ik hier de hele dag blootvoets in badkleding, met soms een pareo omgeknoopt. In het water, uit het water, haren nat, haren in de wind... *who cares?* Vandaag krijg ik ook nog een cadeautje: gitaarles van Michael. Altijd al gewild, nooit gedaan. Michael is een superrelaxte leraar. Bij hem ziet het er zo makkelijk uit, maar de snaren doen pijn aan mijn onge-trainde vingers. Toch kan ik aan het eind zowaar bijna *Angie* van The Rolling Stones spelen. Daarna zingen we met z'n allen tijdens zonsopgang mantra's met Esther. Ik word er helemaal zen van. Als zij als toetje nog een prachtig eigen liedje zingt, vloeien er zelfs tranen in de groep. Een lieve aai, een troostende schouder... ja, ook verdriet delen we inmiddels met elkaar.

Vanavond heeft de bemanning vrij en eten we bij een restaurant in de baai van Ingiliz Limani. Ik vind het bijna jammer dat ik weer schoenen en een jurk aan moet. Na een heerlijk diner op het strand doen we nog een spelletje aan boord. Een gezellig einde van een perfecte dag. Hoewel... "Avondduik doen?" stelt Michael voor. Even later dobber ik met een paar nachtbrakers in het gitzwarte water. Als ik omhoog kijk, weet ik niet wat ik zie. Wat een sterren! Zo veel, zo duidelijk, zo schitterend, sprookjesachtig! Vanavond en de rest van de week slaap ik op het dek, besluit ik. Dit is zo bijzonder, daar wil ik zoveel mogelijk van genieten.

Bucketlist

De volgende dagen gaan we van boord bij Cleopatra Beach, het strand dat door haar geliefde Marcus Antonius met het fijnste zand van de wereld werd aangelegd. We nemen een modderbad van heilzame Turkse klei en geven zelfs een miniconcert in het nabijgelegen Amfitheater, begeleid door oorverdovend krekelgetsjilp en met de brandende zon als spotlight. Zwemmen en slapen onder de sterren, wakker worden bij zonsopgang, suppen, waterskiën (op het supboard), een cocktail drinken in zee... Ik kan zo negen dingen van mijn bucketlist schrappen.

Hoewel ik me dat vooraf niet kon voorstellen, wil ik nu steeds weer zo snel mogelijk terug aan boord. Heerlijk genieten van het relaxte gedobber en het immer aanwezige verkoelende zeebriesje. Anders dan bij andere cruises draait het bij een Blue Cruise ook niet zozeer om de uitstapjes naar het vasteland, maar veel meer om de bootbeleving, om het zeilen, om op het water zijn, in de prachtige, ongerepte natuur, los en weg van alles. Ik geniet elke dag intens van deze muziekcruise en van de leuke mensen aan boord, met wie ik afwisselend mooie gesprekken en ontzettend veel lol heb. Alle maskers gaan af tijdens deze trip. Ook door het samen muziek maken. Mooi is dat.

We maken ons op voor de laatste avond aan boord. Een heuse bonte avond, waarvoor iedereen die wil een liedje, gedicht of act heeft ingestudeerd. Ik kies voor het nummer *I've got the music in me*, toepasselijk en swingend, want het moet wel een feestje worden.

Na een mooi, gevoelig begin en een hilarische dragqueen-act eindigen we de avond met z'n allen dansend en zingend onder de sterren. Zo, die kan ook van de bucketlist!

De volgende dag varen we terug naar de haven van Bodrum, waar we nog een echte Turkse hamam bezoeken, de laatste keer samen eten, winkelen in het levendige centrum en een tikkie weemoedig in het idyllische Melrose Place-achtige Su Otel wachten tot het tijd is voor de terugvlucht. Foto's en adressen worden uitgewisseld. Plannen voor de eerste reünie worden gesmeed. En zelfs de volgende Blue Cruise wordt alweer geboekt. Helaas (nog) niet door mij, maar dat gaat ooit wel weer gebeuren. Wat was het heerlijk en onvergetelijk en wat smaakte dit ontzettend naar meer. ■

DE REIS

Marijke maakte deze reis met SWS Sailing. Je vliegt vanaf Schiphol naar Bodrum met Corendon, waarna een transfer volgt naar de haven van Bodrum. Dan check je in op de Sila of ander Blue Cruise-zeiljacht. Je verblijft 7 nachten aan boord. Onderweg wordt aangelegd bij idyllische baaitjes en (desgewenst) historische plekken of marktjes.

Kosten € 1275,- p.p., inclusief vlucht, transfers en eten en drinken aan boord. Niet aan het programma deelnemende partners krijgen € 100,- korting.

Niet inbegrepen Turks visum à \$ 20,- (vooraf zelf aanvragen), reserveringskosten, bijdrage Garantiefonds, twee keer eten aan land + eindfooi voor de bemanning.

DEZE MUZIEKCRUISES ZIJN ER

1 DeliCious Voor mensen die houden van livemuziek aan boord. Meespelen en -zingen mag, maar hoeft niet.

2 Muziek in mij Samen zingen en ontdekken wat dat met je doet. Zangervaring is niet nodig. Niet-deelnemende partners zijn ook welkom.

3 Music & Sail Op reis met een professional, zoals Desray. Livemuziek aan boord en mogelijkheid voor zang- of gitaarles.

4 Jam on the Sea Voor iedereen die geniet van samen muziek maken en nog iets wil bijleren. Niet voor beginners (eventuele niet-muzikale reisgenoot is ook welkom).

5 Sing & Sail Een reis met aandacht voor presentatie en interpretatie. Veel samen en meerstemmig zingen. Meer info: www.swssailing.nl

ZO ZIJN WE GEVAREN

Dag 1) van Bodrum naar de baai van Ada Bogazi

Dag 2) naar Kilisebükü

Dag 3) naar Çökertme

Dag 4) naar Tuzla Bay

Dag 5) naar Ayinda

Dag 6) naar Yedi Adalar

Dag 7) naar Orak Island en Bodrum

'Wat een cadeautje: ik krijg privé-gitaarles van Michael!'